

Moje EKVÁDORSKÁ PĚTKA

Jihoamerický Ekvádor chutná jako hutný banánový koktejl cestovatelských zážitků. Zaledněné sopečné vrcholy And, tropický Pacifik, divoká Amazonie, autentická kultura indiánů a fotogenické lamy. Pestrá krajina i paleta dobrodružných vzpomínek z Ekvádoru mě lákají k další návštěvě této země na rovníku.

Text a foto: **Pavel Svoboda**

1 *Vulkán Cotopaxi*

Německý přírodovědec Alexander von Humboldt nazval cestu vedoucí mezi desítkou ekvádorských sopek, výškou přesahujících pětitisícovou hranici, „alejí vulkánů“. Dokonalý kužel zaledněného stratovulkánu Cotopaxi (5897 m) patří mezi nejvyšší aktivní sopky světa. Na to ráno, kdy se nám před očima i objektivem z idyllického oparu mlhy postupně vynořovala jedna z nejhezčích sopek planety, nikdy nezapomenu. V mělké bahnitě laguně Limpiopungo se zrcadlí fenomenální panoráma.

2 *Trék pod sopkami Chimborazo a Carhuairazo*

Nejvyšší horou Ekvádoru je mohutné Chimborazo (6310 m n. m.). Sice neaktivní sopka, nicméně s velkou zeměpisnou zajímavostí. Díky své poloze blízko rovníku a v důsledku zploštění naší zeměkoule u pólů je vrchol Chimboraza nejvzdálenějším bodem od středu Země, tedy ještě vzdálenější než špička samotného Everestu (8849 m). Teoreticky je tedy Chimborazo nejvyšší horou na Zemi. Pohyb v ekvádorských horách ztěžují trsy vysokohorských trav v ekosystému zvaném páramo. Pěších stezek je málo, minimálně značených, a tak zde pravděpodobně nikoho nepotkáte. Podobně jako během našeho čtyřdenního okruhu mezi zmiňovaným Chimborazem a nedalekým vulkánem Carhuairazo (5018 m).

3 *Kráterové jezero Cuicocha*

Dobře dostupné kráterové jezero Cuicocha kontrastně září ze šťavnatě zeleně sopečné krajiny severního Ekvádoru. Pohled do modrozelených vod „jezera morčat“ z více než deset kilometrů

dlouhé okružní stezky, která vede po prudkých svazích sopečné kaldery, chvílemi vyvolává lehké závratě. Dva ikonické ostrovy, které na sebe strhávají pozornost, jsou zájemcům nepřístupné.

4 *Aktivní odpočinek ve městě Baños*

V příjemném klimatu horského deštného lesa se pod velmi aktivní sopkou Tungurahua (5023 m) rozkládá populární město Baños de Agua Santa proslavené termálními prameny. Horká kalná voda v bazénech odbourává bariéry, často si s námi někdo z místních povídá. Na půjčených kolech se dá z Baños vyrazit stále z kopce směrem z And do Amazonie. Údolím řeky Pastazy hřmí mohutné vodopády. Několik místních lanovek, které pohánějí motory ze starých nákladáků, projíždí přes hluboká údolí za až nepřijemně vzdušnými výhledy.

5 *Výlet na koních u Vilcabamby*

Na samém jihu Ekvádoru leží horské městečko Vilcabamba, ze kterého vyrážíme na výlet na koních. Přichází jízda po stezkách tak strmých, že se stěží držíme v sedlech. Navštěvujeme odlehlou farmu, kde uvnitř volně pobíhají morčata. Během oběda se mně udělá nevolno. S obtížemi naskočím na koně a zahájíme návrat. Nejedeme ale stejnou cestou a náš průvodce volí alternativní trasu. Sice delší, ale o to horší cestu. Balancujeme nad příkrými srázy. Můj kůň vycítil převahu a zákeřně si to žene pod korunu stromu. Nekompromisně mě sčesává. Padám rezignovaně k zemi a kůň si volně odchází. Cestování může přinášet i negativní zážitky, ale pokud se nic opravdu špatného nestane, časem máte s úsměvem na co vzpomínat. ■

Pavel Svoboda

Vystudovaný geograf žijící svůj sen jako fotograf na cestách. Dobrodruh, publicista, vypravěč příběhů, autor cestopisných přednášek a také dvou fotograficko-cestopisných knih. Ekvádor navštívil v rámci své sedmiměsíční cesty po Jižní Americe.

